

240. Ha már e földi élet...

Sostenuto

1. Ha már e föl - di é - let Oly szív - té - pő - en fáj,
2. Úgy ér - zed nem kapsz vá - laszt A - kár - mi hű i - mád?
3. Úgy tű - nik oly - kor lát - lak, U - ram a ke - reszt - fán.

Ha már nincs egy re - mény - su - gár Mi nyújt - na biz - ta - tást.
Úgy ér - zed nincs ki se - gít - sen, Vi - gaszt sen - ki nem ad?
Mint szenvedsz bü - ne - im mi - att, Mi - at - tam kín - ha - lált.

E - rőt ma - gad - ban ne ke - resz Em - ber - ben ne bíz - zál.
E - meld az Úr - hoz föl i - mád, Meg - vál - tod fi - gyel rád.
S szégyel - lem én az él - te - met Mért' áll - tam el - le - ned?

Ér - ted ment Jé - zus ke - reszt - re Szen - ved - te a ha - lált
Ki é - ret - ted ke - reszt - re ment Ne félj, Ő el nem hagy!
Már föl - ven - ném ke - resz - te - det, Meg - tört az én szí - vem...